

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: PB-12T/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010005
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2023:3722010005.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňa JUDr. Lucia Kovačínová, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. novembra 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom C. XXX, D. E.,

je vinný, že

dňa 15. 01. 2019, okolo 20.00 hod., v priestoroch drevárne, ktorá je súčasťou neskolaudovanej novostavby rodinného domu, bez popisného čísla postaveného na parcele č. 565/52, v obci Mestečko, okres E., po predchádzajúcej vzájomnej hádke medzi ním a jeho bývalou manželkou F. B., jej otcom G. G. st. a bratom H. G. G. ml., ohľadom osobných vecí F. B., ktoré jej schoval, čo mu oni traja vyčítali a žiadali, aby im povedal, kde ich schoval, pričom ich počas hádky vyhánal z domu a zaháňal sa na nich kovovou tyčkou v tvare písmena L slúžiacou na otváranie povaly, následne z domu odišiel a cez kotolňu išiel do drevárne, kam ho H. G. G. A., G. G. I. a F. B. nasledovali a po tom ako do drevárne vošiel H. G. G. ml., obžalovaný A. B. zobral sekeru o dĺžke 90 cm, obojručne ju zdvihol nad hlavu a rozbehol sa smerom na H. G. G. ml., za ktorým stál jeho otec G. G. st. a pri tomto útoku sa im vyhrážal zabitím, následne k nim pribehol a kolmým úderom sekerou smerom z hora nadol zaútočil na H. G. G. ml., ktorého nezasiahol len z dôvodu, že G. G. st. skočil pred H. G. G. ml. a rukami jeho útok stlmil a úder sekerou vychýlil, čo spôsobilo, že obžalovaný A. B., H. G. G. ml. sekerou nezasiahol, avšak v prípade zásahu mohlo u H. G. G. ml. dôjsť k vzniku obzvlášť závažných poranení, a to zraneniam lebky a vnútrolebečných štruktúr - pomliaždeniu mozgu alebo krvácaniu do vnútra lebky, obžalovaný A. B., ale zahrotenou čepelou sekery zasiahol do ľavej strany hrudníka G. G. st., ktorý intenzitu dopadu sekery na oblasť hrudníka a brucha stlmil obranným nadstavením chrbtovej plochy pravej ruky, následne obžalovaný A. B. chcel v útoku pokračovať, čo sa mu nepodarilo z dôvodu, že H. G. G. A., G. G. I. a F. B. mu v tom zabránili tým, že na sa na neho vrhli, v dôsledku čoho všetci štyria spadli na zem, kde obžalovaného A. B. po zápase znehybnili a upokojili ho a F. B. mu zobrala sekeru z rúk, čím týmto svojím konaním spôsobil G. G. st. pomliaždenie III. prsta pravej ruky, zlomeninu bázy posledného článku IV. prsta pravej ruky s minimálnym posunom, šikmo orientovanú čiarovú odreninu v strednej a dolnej tretine hrudníka vľavo s krvnou podliatinou v okolí a odreninu na ľavom kolene, pričom pri danej intenzite útoku mohlo dôjsť k zlomeninám rebier a poraneniu životne dôležitého orgánu sleziny s možným krvácaním do hrudnej alebo brušnej dutiny

t e d a

- dopustila sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustila v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

tým spáchal

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a

odsudzuje sa za to

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu súd ukladá skúšobnú dobu v trvaní 4 (slovom: štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa mu ukladá trest prepadnutia veci:

- 1 ks sekery so žltou čiernou rúčkou, celkovej dĺžky 90 cm, z toho rúčka 83 cm, železná časť rúčky 20 cm, šírka ostria 8 cm.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodeným:

- G. G. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D. E., vo výške 1.722,10 Eur,

- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 189,70 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov G. G. I., H. G. G. A., F. B., znalca MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., prečítaním zápisnice o výsluchu A. A. J., zápisníc o konfrontáciách, prehratím videozáznamov z previerky výpovedí obžalovaného a svedkov, oboznámením znaleckých posudkov A. K. L., E. a A. M. L., vypočítaním zvukovej nahrávky z výsluchu maloletého E. B., zápisnice o prehliadke tela poškodeného, o ohliadke miesta činu, o ohliadke veci, znaleckého posudku E. G. N., rozhodnutí Okresného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, SMS komunikácie medzi obžalovaným a svedkyňou F. B., a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Uviedol, že v daný deň manželke F. B. zobral nejaké osobné veci, keďže to aj ona v minulosti robila jemu. Keď prišla domov a zistila to, volala policajtov. Následne do domu vpálil svokor G. G. st. s tým, že kde má jeho dcéra veci. Prišiel tiež jeho švagor H. G. G. ml. On ich posielal preč, žiadal ich, aby odišli, že idú policajti, nech to vyriešia oni. Nechcel ísť s nimi do konfliktu, chcel ísť von, ale švagor mu v tom zabránil, postavil sa do dverí a jediný priestor, kde mohol ísť, bolo do kotolne, ktoré dvere sú oproti vchodovým dverám. Keď chcel na kotolni zavrieť dvere, nedovolili mu to a vtedy si uvedomil, že oni ho tam prišli zmlátiť. Začali tlačiť do dverí z druhej strany, dvere sa však vyvalili z pántov. Museli tlačiť aspoň dvaja, keďže pri previerke výpovede ho jeden policajt nepretlačil. Dverami ho pritlačili o pec a keď chcel spod dverí utekať, oni sa na neho valili, videl ako svokor chytil 1m dlhý kutáč. Utekal cez kotolňu do drevárne, kde ho oni v podstate zahnali, nemal kam utiecť. Jediná úniková cesta bola vrátiť sa do kotolne, ale keďže svokor mal kutáč, hľadal čokoľvek na odvrátenie útoku. Preto chytil asi 1 m dlhú žltú kálačku, nič iné nemal po ruke, zobral ju do dvoch rúk a dal ju pred

seba, aby dokázal odvrátiť útok kutáčom a dostať sa von. On len chcel ísť naproti tým policajtom, aby ho pred svokrom a švagrom ochránili, pretože ho chceli zabiť, keby prišli sa len porozprávať, tak sa vyzujú, vyzlečú, nevyvalili by dvere. Spomenul si aj na ich nedávne vyhrážky, že keď svokor raz príde riešiť ich veci, tak už policajti nebudú mať čo riešiť, svokor sa vyhrážal aj jeho 70 ročnej mame. Sekerou ich chcel odtlačiť, aby prešiel, švagra sa mu odtlačiť podarili, ale svokor na neho z boku skočil a potom aj so švagrom sa do neho zapreli a začali ho tlačiť smerom do zadnej časti drevárne. Oni boli obutí, on bol bosý, tlačili ho po tom narúbanom dreve. Vtedy sekeru už pustil, len sa chytal, aby nespadol. Keď ho odtlačili až dozadu, skočili na neho, zvalili ho na zem, švagor ho začal škrtiť a svokor ho búchal päšťami. Poprel, že by kálačku zdvihol a išiel útočiť, poukázal na to, že na ostrí kálačky sa našli vlákna, avšak neboli ani len farebne zhodné s mikinou svokra. On sa svokrovi a švagrovi nevyhrážal, pamätá si len, že hovoril, aby išli preč, aby mu dali pokoj. Predtým mali dobré vzťahy, nikdy na neho nezaútočili, ale mal z nich rešpekt, pretože obaja boli kulturisti.

Na otázky prokurátorky uviedol, že keď prišiel do drevárne, bol tam švagor a prichádzal svokor, útočili na neho už v kotolni, v drevárni išli na neho, na čo by mal svokor kutáč a on v tú sekundu chcel čokoľvek chytiť do ruky. F. B. bola si vnútri v chodbe, nevidel ju. Pokiaľ ide o svokrove zranenia, myslí si, že zlomeninu mal z toho, že ho mlátil, dostal také rany, že ho vyplo. Keď ležali na zemi na dreve, švagor ho dusil, svokor mlátil, potom cítil, že svokor ho chce zviazať, švagor mu ale povedal, že by ho zviazať nemali. Kde bola v trom čase sekera nevie, on ju pustil, keď ho začali tlačiť, žiadne naťahovanie o sekeru tam nebolo. On sám mal rozbitú hlavu, ale nechcel ju zašivať, taktiež mal dve modriny na tvári, on keď ho tlačili dal hlavu dole a dostával rany zhora na hlavu. Po celom incidente zostal sedieť v drevárni, keď sa spamätal už videl, že oni komunikujú s policajtmami, policajti sa ho ani na nič nepýtali, iba mu povedali, aby sa obliekol a išiel s nimi. Uviedol tiež, že doposiaľ, už teraz s exmanželkou nemajú doriešené BSM. Na otázky obhajcu opätovne zopakoval, že keď prišli k nim domov svokor so švagrom, chcel ísť von cez vchodové dvere, čo mu neumožnil švagor tým, že sa postavil do dverí. Preto išiel do kotolne, kde sa chcel zatvoriť, na čo ale oni začali tlačiť na dvere z druhej strany. O. chcel použiť len na odvrátenie útoku, chytil ju dvoma rukami za rukoväť, vlastne tou rukoväťou chcel odvrátiť útok. O. bola ostrím dole. Keď ich išiel odtláčať, drevenú časť kálačky držal iba on, potom sa oni do tej drevenej časti zapreli. Vtedy on sekeru pustil. Svokor ho jednou rukou mlátil, druhú mal voľnú.

Svedok poškodený G. G. I., svokor obžalovaného, uviedol, že v daný deň mu volala dcéra F. B., že obžalovaný jej zobral nejaké osobné veci, že volala policajtov, na čo sa on ponúkol, že tam príde. Išiel aj so svojím synom H. G. G. ml. Syn zostal pri dverách, on išiel do obývačky, obžalovaný stál vnútri s ingusovým kľúčom, kričal, aby vypadli, že tam nemajú čo hľadať, potom si sadol na gauč, ale kľúč neodložil. On sa ho len pýtal, kde sú veci jeho dcéry. Na to sa obžalovaný postavil, prešiel okolo neho a išiel do kotolne, dcéra so synom pretláčali dvere do kotolne, tieto vypadli z pántov. Na otázku, prečo ho nenechali ísť uviedol, že oni len chceli odpoveď na to, kde sú tie veci. Obžalovanému sa v minulosti nevyhrážal, len potom ako sa od dcéry dozvedel, že ju obžalovaný bije, povedal mu, že ak jej ublíži, ublíži aj on jemu, tiež volal matke obžalovaného, aby si s ním spravila poriadky, ale žiadne vyhrážky mu neadresoval. Keď prišli do drevárne, na začiatku stál jeho syn, vo dverách stála dcéra. Na to obžalovaný začal kričať „mám vás v piči, vy kurvy, všetkých vás pozabíjam“ a kálačkou, ktorú držal nad hlavou išiel na syna. Je lož, že túto kálačku držal na úrovni pŕs. On videl doslova tú kálačku na hlave syna, obžalovaný sa na syna zahnal, vtedy on skočil medzi syna a obžalovaného, syna zhodil na zem a obžalovaný trafil jeho. O kálačku si zranil prst a ako kálačka padala, štrajchla mu o rebrá a rozdrápala mu brucho. V tom čase mal oblečenú čiernu mikinu. Obžalovaný sa nemal voči čomu brániť, oni na neho neútočili, nevyhrážali sa mu. Keď ho zasiahla tá kálačka, akoby ho odhodilo, obžalovaný sa vtedy postavil a chcel znovu napriahnuť kálačku, ale vtedy on chytil kálačku za rúčku a chcel obžalovaného udrieť, čo sa mu ale nepodarilo, spoločne cúvali, vtedy ho obehol syn a chytil obžalovaného pod krkom, dusil ho, vtedy všetci traja padli do dreva. Keď padli, prišla dcéra a obžalovanému kálačku zobrala. On chcel obžalovaného zviazať káblom, syn mu ale povedal, aby to nechal tak, že obžalovaný je už kľudný. Pokiaľ ide o zranenie obžalovaného na hlave, mohlo sa mu to stať keď padli do dreva, bolo tam na kope porozhadzované, ale má aj podozrenie, že si to mohol spraviť sám, keď ho poslali policajti dovnútra sa obliecť. Nevie si vysvetliť, preto sa to stalo, vychádzali spolu veľmi dobre, ale potom sa rozvedli, boli už dohodnutí, že obžalovaný jeho dcéru vyplatí z domu, mal ju vyplatíť v piatok, ale utorok predtým sa stal tento incident. Na otázky obhajcu uviedol, že to, že príde s ním ja jeho syn dcére nepovedal, keď prišiel dovnútra, vyzul sa, ale synovi sa vyzúvať nechcelo, preto zostal pri dverách. Syn obžalovanému nebránil v tom, aby išiel von, ale obžalovaný ani von nechcel ísť, išiel rovno do kotolne, Prečo syn s dcérou pretláčali dvere nevie, syn išiel za obžalovaným, pretože chcel odpoveď. Deti išli za ním do kotolne, prvý tam išiel syn, za ním dcéra, on stál na prahu kotolne, potom započul „zajebem vás všetkých“, tak vbehol do drevárne a už len

videl ako obžalovaný má kálačku nad hlavou a skočil medzi syna a obžalovaného, Dcéru asi odhodil. Syn vtedy padol na zem, keď obžalovaný išiel druhýkrát udrieť, držal kálačku dvoma rukami, on dal ruku na stred, vtedy asi ostrá časť bola vodorovne, nepamätá si to. Keď sa sny pozviechal, obehol ho po ľavej strane a chytil obžalovaného pod krk, pár sekúnd ho dusil, kým obžalovaný nepustil kálačku, celé to trvalo asi 30 sekúnd. Keď obžalovaného išiel zviazať, obžalovaný sa nebránil, syn ho dusil, ale už bol skludnený. Jemu konkrétne boli spôsobené zranenia - zlomený prst, pomliaždený prst, seknutý hrudník (pozn. svedok na hlavnom pojednávaní ukázal prstom krížom cez hrudník), modrina mu po úraze vznikla a potom sa mu objavila aj modrina na ruke, ktorá vznikla asi pri tom zápase.

Svedok H. G. G. ml., švagor obžalovaného, uviedol, že v daný večer išiel k svojej sestre F. B. spolu s otcom G. G., st. preto, aby na otca dozrel, otec mal problémy s tlakom. Napriek tomu, že jeho sestra už volala policajtov, bála sa, že jej obžalovaný ublíži. On presne nevedel o čo ide, očakával, že keď s otcom prídu, obžalovaný si k sestre nič nedovolí. To, že sestra volala políciu mu povedal otec až cestou. Keď prišli, otec išiel dnu, on zostal v chodbe, videl ako sa obžalovaný zaháňa ingusovým kľúčom, kričal, že majú vypadnúť z jeho domu. Otec chcel vedieť kde schoval obžalovaný veci, ale odpoveď nedostali. Obžalovaný sa potom vybral do kotolne, išli za ním, obžalovaný mal ingusový kľúč stále v ruke. Následne sa pretláčali o dvere do kotolne, on a obžalovaný, či mu niekto pomáhal nevie, sestra pri ňom bola, ale nevie, či tlačila. On nechcel, aby sa obžalovaný v kotolni zatvoril, tak dal do dverí ruku a chcel stále vedieť, kde sú veci jeho sestry. Pri pretláčaní vysadili dvere z pántov. Obžalovaný potom pokračoval do drevárne, dvere nechal otvorené, on išiel za ním a zostal v drevárni pri dverách, on bol na jednom konci, obžalovaný na druhom konci drevárne, cca 5 metrov od seba. Obžalovaný v drevárni niečo šmátral, zobral kálačku a rozbehol sa proti nemu, pri tom hovoril niečo také ako mám vás v piči, zajebem vás. Obžalovaný kálačku držal nie úplne nad hlavou, ale akoby šikmo vedľa hlavy a išiel proti nemu rýchlym pohybom. Vtedy medzi nich vstúpil otec, jeho sotil, zvalil ho akoby do podrepu a ten útok schytil otec. Sestra bola niekde za ním, medzi kotolňou a drevárňou. Následne sa mu v podrepe podarilo kopnúť obžalovaného, ktorý spadol, potom ale vnímal, že obžalovaný sa išiel znova napriahnuť a vtedy tam skočil aj on. V prípade, že by obžalovaný držal kálačku tak ako hovoril, nemohol by prejsť medzi skriňou a akumulačkou, pretože je to tam úzke. S otcom sa obžalovanému nevyhrážali, neútočili na neho, žiadnym spôsobom ho nebili. Spoločne potom padli na rozsypané drevo, on obžalovaného chytil pod krk a začal ho škrtiť a medzitým mu sestra zobrala kálačku. Otec chcel obžalovaného aj zviazať, ale on mu to zakázal. Nemal pocit, že by obžalovaný upadal do mdlôb. Pokiaľ ide o zranenia obžalovaného, uviedol, že on obžalovaného kopol, padol na zadok, pričom v drevárni bolo drevo, regále, prípadne sa to stalo vtedy, keď spadli na dreva všetci spolu.

Na otázky obhajcu svedok uviedol, že keď išli do domu sestry a obžalovaného, najskôr mu matka povedala, že sú tam zvady, potom otec, že sestra volala policajtov, asi aj o tých veciach mu otec povedal. Do domu išli preto, že im deti otvorili a sestra ich zavolala, najskôr on nechcel nič riešiť. Jeho osobne nikto nezavolať. On bol po celý čas obutý, obžalovaný bol naľahko, asi bol aj bosý. On nemyslel, že by obžalovaný chcel utiecť pred policajtmi, skôr chcel, aby nezmizol z jeho dohľadu, mal informácie od sestry, že už sa stalo, keď volala policajtov, že obžalovaný sa vyparil. Nevie prečo išiel obžalovaný do kotolne, mal možnosť vyjsť von dverami, ruku do dverí strčil reflexívne, chcel vedieť kam obžalovaný ide, pretože aj z drevárne sa dá vyjsť von. Keď už bol v drevárni, otca videl periférne aj sestru, boli niekde za ním, vnímal aj deti. To, že by otec udieral obžalovaného, keď sa pretláčali, nevidel. Kutáč u otca žiadny nevidel.

Svedkyňa F. B., bývalá manželka obžalovaného, uviedla, že v ten deň, keď sa vrátila domov, zistila, že jej chýbajú nejaké veci - oblečenie, periny, keď sa spýtala obžalovaného, kde ich má, povedal jej, nech si ich hľadá. Keď obžalovanému povedala, že zavolá políciu, začal byť hrubý, sácal do nej. Mala strach, pretože už predtým ju obžalovaný napadol. Vtedy volala aj svojho otca G. G. st. , ktorý prišiel aj s jej bratom H. G. G. ml., to že príde aj brat nevedela, avšak myslí si, že brat išiel preto, aby šoféroval, nakoľko otcovi vtedy bývalo zle. Už keď obaja vošli do domu, obžalovaný reagoval agresívne, zaháňal sa takou kovovou tyčkou, hovoril, aby vypadli z jeho pozemku. Obžalovaný následne išiel do kotolne, pretláčali sa o dvere, ona a brat z jednej strany, obžalovaný z druhej strany, dvere sa pritom vyvalili z pántov. Brat išiel za obžalovaným, pýtal sa kde sú tie veci a potom si už len pamätá ako obžalovaný letel s kálačkou na brata. Do drevárne išiel prvý brat, ona stála vo dverách, otec bol za ňou a keď otec videl čo chce spraviť obžalovaný, vybehol tam. Ona videla ako obžalovaný letí s kálačkou ako keby chcel zabiť brata. Otec tam vbehol ako keby sa chcel obetovať, pamätá si, že ona kričala a plakala. Zásah na otca si nepamätá, vie, že mu obžalovaný zaťal do hornej časti brucha. Následne brat obžalovaného spacificoval, nepamätá si však ako, vie, že ležali na zemi a ona zobrala sekeru. Deti boli v kotolni a videli

to, pamätá si detský plač a krik. Nevie o tom, že by aj obžalovaný mal nejaké zranenia, možno keď padol na drevo, ale ani brat ani otec mu zranenia nespôsobili. Ona v ten večer volala políciu dvakrát, policajti prišli asi až po druhom volaní, keď povedala, že kde sú, že obžalovaný sekol jej otca sekerou.

Na otázky obhajcu uviedla, že otca volala z dôvodu, že po tom ako zavolala políciu, obžalovaný vykrikoval, škaredo jej nadával, sácal do nej, vyhrážal sa jej, aby vypadla z domu. To, že s otcom príde aj brat tušila, keďže otcovi v tom čase bývalo zle. Nevie, prečo išiel obžalovaný do kotolne, mala pocit, že chce ujsť, ale nemal dôvod utekať pred jej rodinou. Myslí si, že mal ten zámer ísť pre kálačku, v akej polohe mal obžalovaný kálačku si nepamätá. Otec keď skočil medzi obžalovaného a jej brata prešmykol sa popri jej ľavej strane, či ju aj odhodil, si nepamätá. Nepamätá si, či otec udieral obžalovaného, jej brat však určite obžalovaného neškrtil, spacifikoval ho, uzemnil ho, položil ho na zem. Deti v tom čase ako sa stal incident s kálačkou, boli v kotolni a myslí si, že to mohli vidieť.

Znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva A. K. L., E. vypovedal, že sa pridržiava záverov svojho znaleckého posudku, popísal zranenia, ktoré boli zistené u poškodeného G. G. I.. Uviedol, že zlomenina 4. záprstnej kosti vzniká ako tzv. boxerská zlomenina, keď človek rukou zovretou do päste narazí do nejakého predmetu, môže však vzniknúť aj pri páde, náraze do nejakého predmetu. Zistené pomliaždenie je nešpecifické zranenie, toto mohlo súvisieť so zlomeninou záprstnej kosti, keďže sa to nachádzalo v blízkosti. V danom prípade musela byť prítomná aktivita poškodeného, nejaký výpad ruky zovretej v pästi, aktívny úder, jednalo sa teda skôr o úrazovú zmenu, ktorá súvisela s aktívnym konaním dotýčnej osoby proti nejakému predmetu, resp. v rámci konfliktu, ku ktorému došlo. Je pravdepodobné, že došlo k zasiahnutiu kálačky. Z hľadiska mechanizmu vzniku je ťažko identifikovateľné, ktorá časť konfliktu mala za následok takýto úraz, keďže tam došlo aj k pádom, jedná sa o stiesnený priestor s viacerými predmetmi s rôznymi hranami, materiálmi. Toto poranenie tiež mohlo vzniknúť pri výpade ruky a zachytení poriska a nedá sa určiť v ktorom čase, v akej fáze konfliktu k tomuto poraneniu došlo. Pokiaľ ide o čiarovú odreninu hrudníka, táto musela vzniknúť pri kontakte s predmetom, ktorý nemal úplne tupú hranu, veľmi dobre toto poranenie mohlo vzniknúť pri zásahu kálačkou, resp. jej sekacou časťou, technicky by to bolo možné i rozmerovo. Toto zranenie vzniklo pôsobením násillia strednej intenzity, keďže nedošlo k zlomenine rebier, intenzitu nižšiu ani vyššiu by nepripustil, pretože rozsah poranenia bol charakteristický práve odreninou a krvnou podliatinou. Pokiaľ na pojednávaní mal možnosť v rámci previerky výpovedí vidieť obe verzie, teda tak poškodeného ako aj obžalovaného, uviedol, že sa nedá povedať, ktorá z týchto verzií je konkrétnejšia. Dané poranenie poškodeného nemalo špecifický charakter, pričom obe verzie majú charakteristiku, že takéto poranenie mohlo vzniknúť. Sama kálačka má nejakú hmotnosť a už pri svojom dopade na hrudný kôš by spôsobila dané poranenie. Znalec opätovne poukázal na špecifický priestor, v ktorom sa konflikt odohral. Je tiež prípustné, že poranenie hrudníka mohlo vzniknúť aj pri páde na kopy poštiepeného dreva, pretože poranenie nemá jasné charakteristiky sečného poranenia. Mohlo sa jednať o aktívne sekutie, ale i pasívny náraz nejakého predmetu na hrudník, pretože zraňujúci predmet má taktiež svoju váhu a nie je možné takouto hranou spôsobiť zranenie, pri ktorom by sa jednoznačne dalo povedať, že ide o zranenie sečné alebo sa jednalo o pasívny náraz.

Na otázky prokurátorky, či v prípade, že by sa pripustila verzia obžalovaného, nebola rana dlhšia, znalec uviedol, že v danom prípade sa jednalo o dynamický dej, poranenie poškodeného je raritné, keďže sa jedná o nezvyklý predmet a na videozáznamoch nevidel, že by sa nejako ťahalo s predmetom. Po vzhľadnutí videozáznamov nevyklučuje ani jednu verziu, či už poškodeného alebo obžalovaného, obe verzie sú z hľadiska mechanizmu vzniku prípustné a nevie vylúčiť ani jednu z verzií. Na otázku, že pokiaľ obžalovaný uvádzal, že bol opätovne bitý do tváre, avšak na jeho tvári nie je vidno modriny, znalec uviedol, že mal k dispozícii tri lekárske správy, kde sa uvádza, že obžalovaný mal opuchnutú pravú stranu tváre pod okom, bola zistená pohmatová bolesť a tiež bol viditeľný aj krvný výron 3 x 2 cm. Nemôže povedať, že tieto boli spôsobené nejakými opakovanými údermi, bola tam však pacifikácia, pád, pokus zviazania káblom, mohli tam byť nárazy, údery. Boli však tiež zistené iné poranenia ako odreniny, podliatiny, čiže muselo dochádzať ku kontaktu tela obžalovaného s nejakými predmetmi v priebehu toho deja, pravdepodobne sa však jednalo skôr o jednorazové pôsobenie menšej intenzity.

Na otázku splnomocnenkyne poškodeného, či poškodený po tom ako vzniklo jeho zranenie mohol rozdávať nejaké údery, znalec uviedol, že pri pomliaždení hrudnej steny takéhoto rozsahu, teda nie veľkého rozsahu, pokiaľ by toto bolo bolestivé, mohlo by to mať vplyv na pohybovú aktivitu človeka, avšak vzhľadom na to, že toto zranenie bolo spôsobené pár sekund predtým, nedošlo k vyradeniu z nejakej manuálnej alebo telesnej aktivity, uvedené poranenie nie je takého rozsahu, aby to vylúčilo pohybovú aktivitu, možnosť konať. Takéto poranenie nespôsobuje nemožnosť pohybu a aktívneho konania, a to ani bezprostredne po poranení a ani po nejakom čase.

Zo zápisnice o vylúchu A. A. J. vyplývalo, že poškodená Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. si uplatnila nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému G. G. st. vo výške 189,70 €.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Andreja Hajtmána, PhD. č. 42/2020 vyplývalo, že poškodený G. G. I. utrpel dňa 15.01.2019 pomliaždenie III. prsta pravej ruky a zlomeninu bázy posledného článku IV. prsta pravej ruky s minimálnym posunom, v strednej a dolnej tretine hrudníka vľavo a šikmo orientovanú čiarovú odreninu s krvnou podliatinou v okolí a odreninu na ľavom kolene. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku, pomliaždenia mäkkých tkanív povrchu tela vo všeobecnosti vznikajú typicky priamym prudkým aktívnym úderom pohybujúcim sa pevným predmetom tvrdého povrchu zo strany inej osoby, pričom sa jedná o úder časťou tela osoby (päťou, chodidlom, lakťom) alebo cudzím predmetom držaným v ruke útočníka, či hodením do inej osoby, ktorý je do pohybu uvedený silou danej osoby pri náprahu pred úderom., pomliaždenie tiež môže veľmi dobre vzniknúť pasívnym nárazom pohybujúceho sa tela poškodenej osoby na pevný predmet tvrdej konzistencie, resp. na väčšiu kontaktnú plochu pri páde alebo náraze (zakopnutie, narazenie a pod.), pričom pri aktívnom aj pasívnom mechanizme (úder vs. náraz) dochádza v okamihu kontaktu povrchu tela so zraňujúcou plochou predmetu k prudkému stlačeniu mäkkých tkanív kože a podkožia a v závislosti od telesnej lokality prípadne aj k pritlačeniu o kostený podklad. Pokiaľ ide o zlomeninu hlavičky IV. zápästnej kosti pravej ruky, toto sa zvykne označovať ako „boxerská zlomenina“, nakoľko obvykle vzniká prudkým úderom rukou zovretou v päť do pevného tvrdého predmetu, prípadne pasívnym nárazom ruky zovretej do päste na pevný predmet. Možno pripustiť vznik zranenia buď pri snahe udrieť druhú osobu päťou, pričom na tele inej osoby mohol zasiahnuť napr. tvrdú plochú kosť lebky, alebo prudkým silným úderom, resp. nárazom do pevného predmetu mimoriadne tvrdého povrchu., Podobným mechanizmom došlo aj ku vzniku pomliaždenia III. prsta pravej ruky a uvedené poranenia si poškodený spôsobil najpravdepodobnejšie sám vlastným konaním, prípadne vznikli počas zápasu s inou osobou. Odrenina na ľavom kolene v danom prípade vznikla pri kontakte ľavého kolena s pevnejším, drsnejším predmetom, kedy došlo k uplatneniu aj tangenciálnej zložky. Uvedené poranenie vzniklo najpravdepodobnejšie počas konfliktu s inou osobou. Zistené poranenie hrudníka vzniklo s veľkou mierou pravdepodobnosti v dôsledku konania inej osoby. Charakter a lokalizácia poranenia na hrudníku čiastočne súhlasí so skutočnosťami, ktoré uviedol poškodený vo svojej výpovedi.

Ohľadne zranení H. G. G. ml. zo znaleckého posudku vyplýva, že tento utrpel čiarovú odreninu na zadnej strane stehna pravej dolnej končatiny, menšiu odreninu na pravom kolene a menšie krvné podliatiny v ohybe lakťa pravej a ľavej hornej končatiny. Všeobecný mechanizmus vzniku zranení znalec popísal zhodne ako v prípade pomliaždenia u poškodeného G. G. I.. Znalec uviedol, že čiarová odrenina na zadnej ploche pravého stehna mohla veľmi dobre vzniknúť pri kontakte s bližšie neurčeným ostrejšim predmetom počas zápasu s inou osobou, čo je v dobrom súlade aj s mechanickým poškodením tkaniny nohavíc. Menšia odrenina na pravom kolene v danom prípade vznikla pri kontakte pravého kolena s pevnejším, drsnejším predmetom, kedy došlo k uplatneniu aj tangenciálnej zložky. Uvedené poranenie vzniklo najpravdepodobnejšie počas konfliktu s inou osobou. Menšie krvné podliatiny v lakťových jamách vznikli najpravdepodobnejšie pri stlačení daných oblastí horných končatín rukami inej osoby.

Zranenia, ktoré utrpeli G. G. I. a H. G. G. ml. čiastočne korešpondujú s ich tvrdeniami v predmetných výpovediach a nekorešpondujú s výpoveďou obžalovaného. Z charakteru poranenia hrudníka u G. G. st. nie je možné spoľahlivo určiť pod akým uhlom vo vzťahu k telu poškodeného dopadlo železo káľacej sekery a či ostrie železa pôsobilo na telo poškodeného celou svojou plochou rovnako alebo z pohľadu obžalovaného viac na telo poškodeného pôsobila vzdialenejšia strana ostrie ako bližšia strana alebo naopak. Nie je možné, aby sa hematóm na pravom predlaktí poškodeného G. G. st. neobjavil po 17 hodinách a 20 minútach, krvný výron sa vyfarbí do niekoľkých minút, prípadne desiatok minút po jeho utrení.

U poškodeného G. G. st. útok káľackou smerovaný na oblasť hrudníka mohol v prípade použitia veľkej intenzity úderu viesť aj k vzniku závažných poranení v prípade, pokiaľ by došlo k zraneniam skeletu hrudníka - zlomeninám rebier, prípadne aj poraneniu životne dôležitého orgánu - sleziny, s možným krvácaním do hrudnej či brušnej dutiny, v danom prípade však v oblasti ľavej strany hrudníka k vzniku závažného poranenia nedošlo. Zlomenina zápästnej kosti pravej ruky s posunom úlomkov je stredne ťažké poranenie s dobou práceneschopnosti 4-5 týždňov, kedy bol poškodený významne obmedzený na bežnom spôsobe života - nemohol používať ľavú ruku na uchopenie a držanie predmetov, nemohol v nej nosiť ťažké bremená a boli mu sťažené každodenné úkony ako osobná hygiena, obliekanie, domáce práce, príprava pokrmu, stolovanie, šoférovanie. Pomliaždenie III. prsta pravej ruky, odrenina na ľavom kolene a šikmo orientovaná čiarová odrenina s krvnou podliatinou v okolí v strednej a dolnej tretine

hrudníka vľavo sú ľahké poranenia. Znalec bodovo ohodnotil zranenia poškodeného na 75 bodov, čo predstavuje bolestné 1.519,50 €.

U H. G. G. ml. zranenia, ktoré vznikli ho neobmedzovali na obvyklom spôsobe života a bol plne schopný výkonu všetkých každodenných činností bez asistencie inej osoby. Žiadne zranenia pritom nedosahujú takého stupňa, aby ich bolo možné obodovať.

Pokiaľ ide o zranenia obžalovaného, tento utrpel tržnú ranu vľavo v temenno-záhlavovej oblasti hlavy, menšiu odreninu na ľavom predlaktí, menšie odreniny na ľavom a pravom bicipse, menšiu odreninu na ľavej lopatke, menšiu odreninu na ľavom kolene, krvnú podliatinu pod pravým ramenom a menšiu odreninu na ľavom kolene. Tieto poranenia sú ľahkými poraneniami, ktoré nevyžadujú vystavenie pracovnej neschopnosti, doba liečenia predstavuje 8-10 dní, pričom obžalovaný nebol obmedzený na obvyklom obvyklom spôsobe života a bol plne schopný výkonu všetkých každodenných činností bez asistencie inej osoby. Poranenia, ktoré utrpel obžalovaný čiastočne korešponujú s výpoveďou obžalovaného.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva MUDr. Tatiany Hulejovej č. 05/2019 bolo zistené, že poškodený G. G. I. utrpel pomliaždenie III. prsta pravej ruky a zlomeninu bázy koncového článku IV. prsta pravej ruky s minimálnym posunom a na prechode hrudníka na prednú stenu brušnú vľavo sa nachádzalo šikmé pruhovité pomliaždenie vo forme hlbšej odreniny s podliatinou. Posledné zranenie vzniklo predmetom o pevnej úzkej kontaktnej plochy opatrenej hranou, pričom predmet svojou zraňujúcou plochou účinkoval šikmo v smere zhora zľava (z pohľadu poškodeného) smerom nadol a doprava pod uhlom asi 45 stupňov, a to väčšou silou, pričom skutočnosť, že u poškodeného došlo k pomliaždeniu III. prsta pravej ruky a zlomenine bázy koncového článku IV. prsta pravej ruky je predpoklad, že tieto zranenia vznikli podvedomým obranným nastavením chrbtovej plochy pravej ruky poškodeného proti zraňujúcemu predmetu, kde zraňujúci predmet účinkoval väčšou intenzitou a je predpoklad, že ruka stlmila intenzitu účinku dopadajúceho predmetu na hrudník a brucho poškodeného. Zlomenina článku IV. prsta pravej ruky vyžaduje dobu liečby a pracovnej neschopnosti v trvaní 4-5 týždňov, pomliaždenie 3. prsta pravej ruky vyžaduje dobu liečenia a pracovnej neschopnosti do 10 dní, pomliaždenie steny hrudnej a brušnej vyžaduje pracovnú neschopnosť do 7 dní. V prípade poškodeného sa nejedná o zranenia, ktoré by poškodeného vylúčili z jeho pravidelnej činnosti a zvyčajného spôsobu života, a teda nezodpovedajú hodnoteniu vážnej poruchy zdravia. U poškodeného mechanizmom tupého násillia väčšou intenzitou mohlo dôjsť k poraneniu v oblasti hrudníka, a to k zlomeniu rebier, krvácaniu do pohrudničnej dutiny, vzhľadom na miesto zranenia pri väčšej intenzite mohlo dôjsť k otrasu až pomliaždeniu srdca a v oblasti brucha mohlo dôjsť k poškodeniu sleziny s následným krvácaním do dutiny brušnej, vyžadujúcemu operačný zákrok. Bodovo zranenia poškodeného znalkyňa ohodnotila na 55 bodov.

Z videozáznamov z previerky výpovedí v podstate vyplynulo, že v prípade výpovedí obžalovaného, poškodeného G. G. st. ako aj G. G. ml. z technického hľadiska mohlo dôjsť k vzniku zranení takým spôsobom ako to títo popísali vo svojich výpovediach. V prípade previerky výpovede svedkyne F. B. bolo preukázané, že tak ako popísala útok kálačkou na svojho brata a následne úder svojho otca, k tomuto dôjsť nemohlo, keďže postačovala iba rýchla chôdza figuranta č. 2 (obžalovaný) k tomu, že od momentu ako svedkyňa mohla figuranta prvýkrát zbadat', zakričať vetu „on toho G. zabije“, bezprostredne po čom ucítila kontakt zozadu, ktorý vyvolal jej otec tým, že ju odsotil, figurant č. 2 (obžalovaný) už bol pri figurantovi č. 3 (Ing. Jaroslav Jurenka), a to skôr než figurant č. 1 (G. G. st.). Sám figurant č. 1 potvrdil, že stihol svedkyňu iba odsotiť a nič viac.

Súd tiež oboznámil zápisnicu o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou zo dňa 15.01.2019, zápisnicu o prehliadke tela poškodeného s fotodokumentáciou zo dňa 16.01.2019 a zápisnicu o ohliadke veci zo dňa 17.01.2019 - flaušovej mikiny šedej farby s nápisom Continental, z ktorej vyplýva, že na mikine, na jej ľavej prednej strane na úrovni podpazušia je vtláčok vo flauši vedeného cca v 45 stupňovom uhle o dĺžke 8 cm. Na jej prednej pravej strane na úrovni stredu zipsu vrečka vtláčok vo flauši vedený horizontálne o dĺžke 8 cm a na pravej zadnej strane je vtláčok na lopatke vo flauši vedený vertikálne o dĺžke 7 cm.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-SL-EXP-2020/187 vyplýva, že boli skúmané vtláčky na predloženej mikine šedej farby, pričom tieto boli v miestach mechanického poškodenia rozvláknené, sploštené a vlnité, na jednom konci aj čiastočne natavené, čo je charakteristické pre sečné poškodenia vytvorené nástrojom s otupeným ostrím a predložená sekera na kálanie je druhovo zhodným nástrojom, ktorým mohli byť vytvorené tieto sečné poškodenia. Nie je možné jednoznačne konštatovať, v ktorom

smere pôsobenia (zhora nadol, zdola nahor, zľava doprava, sprava doľava) boli poškodenia vytvorené. Na ostrí sekery bola zaistená časť vlákna tmavosivej až čiernej farby, ktorá farebne nie je zhodná s materiálom mikiny.

Súd ďalej oboznámil časti znaleckého posudku znalca z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí PhDr. Jozefa Ďanovského č. 43/2020 vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti B., E. a P., sp. zn. PB-5P/14/2019.

Z psychologickéj správy maloletého E. B. vypracovanej dňa 17.06.2019 PhDr. Magdalénou Krasulovou obsiahnutej v posudku vyplýva, že dôvodom psychologického vyšetrenia je skutočnosť, že 7 ročný chlapec bol svedkom fyzického násillia - jeho otec napadol dedka, chlapec videl, že otec dedka sekol sekerou a pamätá si, že pri tom jedol popcorn, chlapec znázorňuje ako otec pri tom ceril zuby, pri popise udalosti sa chlapec celý trasie, ťažko prehltá, hlas má plačlivý (v reči sa zadržáva). Podľa matky má ťaživé sny, v noci sa budí, vykrikuje a niekedy plače 15 minút a nedá sa upokojiť. Dieťa po rozchode rodičov má intenzívnejšie a neobvyklé emočné problémy (ustráchanosť, bojzlivosť i v bežnej situácii), má nepokojný spánok, v noci dlho plače, nedá sa utíšiť. Matke popisuje, že má zlé sny (i pri vyšetrení o strachu v snoch rozpráva), vidí v snoch otca ako bije matku alebo ako drží v ruke sekeru. Dieťa podľa informácií od matky odmieta chodiť k otcovi, afektívne plače a kričí - nechcem ísť k nemu, Vzťah k otcovi u chlapca je ambivalentný, protirečivý a negatívny, podmienený reálne prežitými udalosťami, ktoré s ním zažil a spomína na ne. Videl ako otec fyzicky útočí na matku. Otec je podľa neho zlý, berie veci z domu, bil mamu (sám videl, ako jej vykrútil ruku, mama kričala, ako jej bral veci, kričal po nej, sekol dedka sekerou). Matka je pre neho spájaná s pocitom istoty a bezpečia. Chlapec sa vyjadruje, že nechce ísť k otcovi, želá si, aby im dal pokoj, aby ho už nikdy nevidel. Vyjadruje sa, že ak ho tam mama dá, nikdy jej to nezabudne. Po prežití psychickej traumy 15.01.2019 je neustále konfrontovaný so skutočnosťou, že bude musieť ísť k otcovi, čo on odmieta, pod hrozbou, že to matke nezabudne („Nezabudnem ti to, ak ma k nemu dáš, mama“). Uvedené si asociuje s predošlými útokmi otca na matku.

V rámci rozhovoru znalca s maloletou P. B. na otázku aké je to pre ňu keď videla otca uviedla, že plače keď vidí otca, na otázku, či by sa chcela stretávať s otcom uviedla, že sa nechce stretávať s otcom, uviedla že sa preto, že sa ho bojí, preto, že sekol ich deda do brucha, videla to.

V rámci rozhovoru znalca s maloletým E. B. na otázku aké to boli vidieť otca maloletý uviedol, že teraz keď videl otca, strašne mu búšilo srdce, bojí sa otca, že by ho silno bil, videl ako bil mamu, 132krát jej vykrútil ruky do brucha, odviezol veci, raz musel volať aj záchranku čo ju do toho brucha, raz chceli ísť na motorky, krútil ruky mamine a jeho sestru chytil a odviezol ju. Na otázku, či sa nechce stretávať s otcom uviedol, že sa ho bojí, že sa mu sem nechcelo ísť. Na záver dodal, že nechce k nemu ísť, bojí sa ho, ani za milión eur, videl na vlastné oči ako sekol deda do hrude.

Súčasťou posudku je tiež záver z pedopsychiatrického vyšetrenia A. F. O. zo dňa 17.9.2020, z ktorého vyplýva, že sa u chlapca jedná o posttraumatickú stresovú poruchu v kontexte s agresívnymi prejavmi jeho otca voči starému otcovi.

Zo samotného záveru posudku bolo zistené, že maloletý E. má k otcovi vytvorenú vyhýbavú vzťahovú väzbu a maloletá P. neistú vzťahovú väzbu. Maloletý E. pociťuje voči otcovi strach, ktorý má základ v tom, že bol pravdepodobne svedkov konfliktov otca s matkou a jej bratom a otcom a z toho dôvodu považuje znalec tento strach ako dôvodný. Maloletá P. preberá postoje staršieho brata E., čo je v tomto veku prirodzené a podobne pociťuje voči otcovi strach z toho, čo počuje čo maloletý E. o otcovi rozpráva. Z toho dôvodu je strach maloletej P. skôr prenosný zo strany maloletého E. a je menej dôvodný. Aktuálne majú deti voči otcovi odmietavý postoj a príčinou je to, že maloleté deti boli svedkami konfliktov medzi rodičmi a pravdepodobne aj udalosti zo dňa 15.01.2019. Ďalej odmietavý postoj majú deti aj z toho dôvodu, že otec s nimi nie je vôbec v kontakte niekoľko mesiacov a deti si myslia, že o nich otec nemá záujem. Znalec tiež uviedol, že vzhľadom k príznakom posttraumatickej stresovej poruchy u maloletého E. predpokladá, že maloleté deti boli svedkami udalosti zo dňa 15.01.2019 a táto udalosť sa mohla do značnej miery podieľať na aktuálnom odmietavom postoji detí k otcovi.

Zo zvukovej nahrávky z výsluchu maloletého E. B. vykonaného v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín sp. zn. PB-5P/14/2019 súd zistil, že výsluch bol vykonaný za prítomnosti sudcu, asistentky a znalca v špeciálnej miestnosti určenej pre výsluch maloletých detí. Z nahrávky vyplýva, že maloletý chodí do 5. triedy, mama mu povedala, že ide na súd, aby mu pán sudca položil pár otázok, mama mu však nepovedala o čom, ani čo má povedať. Maloletý uviedol, že si nepamätá, kedy sa naposledy stretol s otcom. Pred tatom má strach, lebo už veľa krát zbil aj jeho, aj mamu, aj hračky mu zobral. Zbil ho tyčou od vysávača až tak, že tam mal modriny. A. mu hovorila, že tato ich má rád, že by im dal všetko, ale on už je dosť veľký, aby prišiel na to, že ich rád nemá, lebo mu skoro zabil aj deda a ignoroval ich. Na otázku

sudcu ako skoro zabil deda maloletý uviedol, že ho sekol sekerou, že bol v kotolni, tam kde je pec. Teraz sa tatina bojí, je mu bez neho dobre, nechce ten vzťah napraviť, nepotrebuje ho v živote. To čo tato urobil to bola taká chyba, že to mu už do konca života neodpustí a nezabudne. Nechce tata vidieť, nechce pri ňom byť ani vtedy, keby tam bola mama asi sestra. Následne maloletý opätovne uviedol že sa otca bojí, že mu skoro zabil teda sekerou. Opätovne uviedol že mama im hovorí, že otec ich má rád ale on tomu neverí, zbil ho keď bol malý, skoro mu zabil deda a ešte má na neho samé zlé zážitky. Sestra o ňom ani nehovorí, keď počuje jeho meno sa rozplače, on vie, že každý robí chyby, ale „skoro mi zabil deda“. Pri uvedenom sa maloletý takmer rozplakal, pričom sudca sa mu snažil vysvetliť, že otec deda zabiť nechcel, na čo maloletý uviedol „Tak prečo ho sekol? Rovno to videl pred svojimi očami“. Pri uvedených slovách už maloletý plakal a ďalej uviedol „prišiel dedo aj s krstným a henten zobral takú tyč a nadával im nech vypadnú, lebo ich zabije“. Dedko na tata nič nehovorí.

Z rozhodnutí Okresného úradu Považská Bystrica, odboru všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Púchov bolo zistené, že v troch prípadoch bolo priestupkové konanie zastavené z dôvodu, že spáchanie priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť voči svojej manželke, nebolo obžalovanému preukázané. V dvoch prípadoch bola vec odložená. Malo sa jednať o konanie zo dňa 15.07.2017, 18.06.2018 a 14. a 15.01.2019.

Z oboznámených SMS správ medzi obžalovaným a F. B. súd zistil, že v uvedených F. B. obžalovanému vulgárne nadáva, obviňuje ho z nevery a uvádza ako bude platiť aj na ňu, že si posedí, že bude platiť, že po novom roku to vyrieši, že pôjde sedieť, lebo kupuje „kurve“ a deťom nedá a nekúpi Eme ani hračku. Jedná sa o dve SMS z roku 2017 a 2018, ostatné sú bez dátumu.

Z miesta trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený kladne, hoci sa v obci už nezdržiava, zo správy vyplýva, že je pracovitý a cieľavedomý a majú indície, že je rozvedený a zle znáša odlúčenie od detí, na komisii na ochranu verejného poriadku riešený nebol. Obžalovaný bol od 01.02.2017 do 31.08.2021 zamestnaný v spoločnosti BESTDRIVE, ContiTrade Slovakia, s.r.o.. Z pracovného posudku vyplýva, že obžalovaný bol pracovitý, flexibilný, svoje povinnosti si plnil včas. K priamemu nadriadenému sa správal úctivo, s náležitým rešpektom, v kolektíve bol priateľský, zábavný, ku kolegom sa správal slušne, v prípade potreby bol pripravený pomôcť svojim kolegom a aj jeho správanie voči zákazníkom bolo maximálne prozákaznícke a teda uspokojivé. V práci disciplinárne riešený nebol a ani u neho nedošlo k porušeniu vnútropodnikových pravidiel.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, priestupkovo postihnutý bol sedemkrát, z toho štyrikrát za dopravné priestupky, trikrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil dňa 10.03.2017, 14.07.2017 a 20.05.2018 voči svojej manželke F. B..

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustálil, že skutok tak ako je uvedený v obžalobe sa stal a tento spáchal obžalovaný.

Je nepochybné, že dňa 15.01.2019 vo večerných hodinách došlo ku konfliktu medzi obžalovaným a jeho manželkou F. B. a následne po tom, ako F. B. zavolať policajtov a svojho otca, aj ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným G. G. I. a G. G. ml. Taktiež je zo znaleckých posudkov A. L. E. a A. L. nepochybné, že v daný deň poškodený G. G. st. utrpel viaceré zranenia, a to pomliaždenie III. prsta pravej ruky a zlomeninu bázy posledného článku IV. prsta pravej ruky s minimálnym posunom, v strednej a dolnej tretine hrudníka vľavo a šikmo orientovanú čiarovú odreninu s krvnou podliatinou v okolí a odreninu na ľavom kolene, pričom u neho mohlo dôjsť k zlomeninám rebier a poraneniu životne dôležitého orgánu sleziny s množným krvácaním do hrudnej alebo brušnej dutiny.

Obžalovaný spáchanie skutku v plnom rozsahu poprel a bránil sa tým, že poškodeného - G. G. st. nenapadol, kálačku zobral iba za tým účelom, aby sa bránil útoku jeho a G. G. A.. Obžalovaný je však usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodeného a svedkov G. G. A.. a bývalej manželky F. B.. Títo svedkovia tak v priebehu prípravného konania ako aj na hlavnom pojednávaní v podstatných okolnostiach vypovedali zhodne, a to pokiaľ ide o samotný priebeh príchodu do domu, zaháňanie obžalovaného kutáčom (kovovou tyčkou) a následného útoku obžalovaného na poškodeného. Uvedené výpovede súd nepovažoval za nevierohodné a účelové, a to aj z toho dôvodu, že svedkovia pokiaľ si nepamätali určitú okolnosť (čo je logické vzhľadom na odstup času a tiež nepochybný šok, ktorý utrpeli), nesnažili sa fabulovať a priťažičť obžalovanému, ale uviedli, že si nepamätajú. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne F. B., o ktorej obžalovaný tvrdil, že je účelová s cieľom dostať ho do väzenia, súd poukazuje

i na to, že z výpovede maloletého E. vykonanej v inom konaní maloletý E. sa jednoznačne vyjadroval, že napriek tomu čo sa stalo jeho mama im so sestrou stále hovorí ako ich má otec rád, ako by im dal všetko, a preto aj v tejto súvislosti súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že svedkyňa klame s úmyslom priťažičť mu. Taktiež pokiaľ obžalovaný poukazoval na smsky medzi ním a svedkyňou, tieto boli z obdobia dávno pred skutkom a len dokresľovali nepochybne konfliktný vzťah medzi nimi, ak aj svedkyňa písala obžalovanému, že pôjde sedieť, z kontextu správ vyplýva, že sa skôr jednalo o prípadné trestnoprávne následky v súvislosti s neplatením výživného na deti a na svedkyňu.

Taktiež z previerky výpovedí na mieste samom vyplýva, že z technického hľadiska mohlo dôjsť k vzniku zranení poškodeného tak ako to opísali svedkovia vo svojich výpovediach, s výnimkou svedkyne F. B., avšak táto skutočnosť neznižuje vierohodnosť jej výpovede, a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Rovnako z lekárskej správy poškodeného vyplýva, že tento bezprostredne po útoku na vyšetrení uviedol lekárovi, že bol napadnutý sekerou - kálačkou.

Výpovede svedkov sú tiež podporené znaleckým posudkom a výpoveďou znalca MUDr. Andreja Hajtmána, PhD., ktorý ustálil zranenia poškodeného a uviedol, že tieto mohli vzniknúť tak ako to uvádzal poškodený a hoci sa pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní odklonil od záverov znaleckého posudku a pripustil i verziu obžalovaného, verziu svedkov však nevyvrátil a súd potom v kontexte s ďalšími dôkazmi nemal pochybnosti o tom, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť tak ako to popisoval poškodený.

V neposlednom rade skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil vyplýva i z výpovede jeho syna maloletého E., ktorý pri svojom výsluchu v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti niekoľkokrát jednoznačne povedal, že videl ako otec sekol deda sekerou, že to bolo v kotolni, tam kde je pec a že to videl na vlastné oči. Maloletý pri tom ako tieto skutočnosti uvádzal bol rozrušený, rozplakal sa. Maloletý potvrdil tiež to, že obžalovaný pri príchode poškodeného mal v ruke kutáč („henten zobral takú tyč a nadával im nech vypadnú, lebo ich zabije“). Prítomnosť detí pri incidente potvrdil svedok G. G. ml. i svedkyňa F. B. a vyplýva i z vykonaného znaleckého dokazovania v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti. Zo znaleckého posudku E. G. N. jednoznačne vyplýva, že maloletý pociťuje voči otcovi strach, ktorý vyplýva z toho, že bol pravdepodobne svedkom uvedenej udalosti. Maloletý pri rozhovore znalcovi popisoval ako videl otca biť mamu, vykrúcať jej ruky a ako sekol deda do hrude. Súčasťou znaleckého posudku sú tiež správy PhDr. Magdalény Krasulovej zo dňa 17.06.2019 a A. F. O. zo dňa 17.09.2020, z ktorých taktiež súd nemal pochybnosť o prítomnosti maloletého pri incidente. Zo správy E. O. vyplýva, že maloletý videl ako otec dedka sekol sekerou, že maloletý znázorňoval ako otec pritom ceril zuby a pri popise tejto udalosti sa celý trasie, ťažko prehĺta, má plačlivý hlas. V správe A. O. je uvedené, že u maloletého sa jedná o posttraumatickú stresovú poruchu v kontexte s agresívnymi prejavmi jeho otca voči starému otcovi.

Súd tiež prihliadol na skutočnosť, že to bol práve obžalovaný, ktorý celý incident vyvolal tým, že F. B. vzal osobné veci, pričom už v minulosti bol trikrát postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré spáchal práve voči F. B.. Obžalovaný teda jednoznačne má sklony k páchaniu protiprávnej činnosti namierenej voči iným osobám, keď aj prejednávaný incident bol vyvolaný práve ich negatívnym vzťahom. Na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že niektoré konania o priestupkoch boli zastavené respektíve odložené.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne súd dospel k záveru, že obžalovaný sa skutku dopustil tak ako mu je to obžalobou kladené za vinu, pričom jeho konanie právne kvalifikoval ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., teda že sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví (v zmysle znaleckého posudku pri danej intenzite útoku mohlo dôjsť k zlomeninám rebier a poraneniu životne dôležitého orgánu - sleziny s možným krvácaním do hrudnej alebo brušnej dutiny), avšak dokonaniu trestného činu nedošlo.

Súd odmietol návrhy obžalovaného na vykonanie ďalšieho dokazovania - výsluch matky obžalovaného, vykonanie znaleckého dokazovania z odboru kinetiky a prehratie videozáznamu, ktorý natočil obžalovaný počas spolužitia s F. B. a na ktorom je zachytené ako si táto vymýšľa, že ju obžalovaný fyzicky napáda a volá na políciu.

Matka obžalovaného sa mala vyjadriť k tomu ako jej volal poškodený s tým, aby si prišla urobiť poriadky so svojím synom, pretože keď to príde vyriešiť on, už nebude čo riešiť. Uvedená výpoveď sa súdu javila ako nadbytočná, nepodstatná pre rozhodnutie, keďže túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj sám poškodený, k samotnému skutku by sa však matka obžalovaného vyjadriť nevedela nakoľko

nebola jeho účastníkom. Rovnako sa javil súdu videozáznam, tento v podstate by len dokreslil konfliktný vzťah obžalovaného a jeho bývalej manželky, ktorý už mal súd jednoznačne preukázaný, k vierohodnosti svedkyne súd zaujal stanovisko, navyiac výpoveď svedkyne nie je jediným usvedčujúcim dôkazom obžalovaného. Pokiaľ ide o pribratie znalca z odboru kinetiky, tento dôkaz súd považoval za neúčelný vzhľadom na to, že zo skutku neexistuje žiaden záznam, znalec by teda nemal z čoho vychádzať a opätovne by vychádzal len z protichodných tvrdení svedkov a obžalovaného.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť, preto v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. vychádzal zo základnej trestnej sadzby so spodnou hranicou 4 roky.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jeho pomery a možnosť jej nápravy. Zároveň prihliadol na zákonom sledovaný účel trestu. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností by u obžalovaného prichádzal do úvahy trest na spodnej hranici trestnej sadzby ustanovenej zákonom, a to nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky. S prihliadnutím však na osobu obžalovaného, jeho doterajší život obžalovaného (doposiaľ nebol súdne trestaný, dve vyživovacie povinnosti), taktiež na dĺžku trestného konania (skutok spáchaný v roku 2019), počas ktorého sa obžalovaný nijakého ďalšieho skutku nedopustil, mal súd za to, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela nie je nevyhnutné ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody a postačí uložiť mu trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu. Súd je toho názoru, že z hľadiska prevýchovy obžalovaného je takýto trest dostatočný, zabezpečí nápravu obžalovaného a zároveň rešpektuje hľadiská generálnej a individuálnej prevencie. V rámci probačného dohľadu súd uložil obžalovanému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Súd tiež obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí – sekery, nakoľko sa jedná o vec, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Súd zároveň obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému G. G. st. vo výške 1.722,10 € titulom bolestného, ktorá škoda bola riadne uplatnená a bola ustálená znaleckým posudkom a tiež poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 189,70 € titulom poskytnutej zdravotnej starostlivosti G. G. I..

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) prokurátor pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo dopovinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhraduškody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.